

af det ærede Medlems Forslag kunde blive, at der altid skulde betales Administrationsbidrag i Forhold til Størrelsen af Laanene, men det er der dog ingen, som vil erkende for rigtigt. Et Laan gør i og for sig Ulejlighed, det ene vistnok ligesaa stor Ulejlighed som det andet, og til en Tid stor Ulejlighed. Jeg maa altsaa meget fraraade at vedtage det ærede Medlems Underøvringsforslag.

Det. Hansen: Jeg føler mig desværre fristet til at besvare, baade hvad den ærede Ordfører og hvad den ærede Minister have anført, thi de ere jo begge særlig kendte med Kreditforeningsforhold, og maaste kunde nogle, der ikke ere saa godt kendte dermed, tro, at der virkelig var noget Argument i, hvad de sagde, hvilket jeg ikke kan erkende, at der er. Man siger, at ved at vedtage det, jeg foreslaar, vilde man ikke saa en usforanderlig Udelse — det var nok den ærede Ordfører, der sagde det — men det er der ikke det mindste i Vejen for. Der hedes hvert Halvaar det samme, lad os sige $2\frac{1}{2}$ pCt. af Laanets oprindelige Beløb. Det er den halvaarlige Udelse, og deraf beregnes i Rente 4 pCt., $\frac{1}{10}$ pCt. af Restlaanet til Administration, medens Resten gaar til Amortisation. Det Forhold er saa fuldstændig simpelt og kan holdes hele Laanetiden igennem. Der er blot at bemærke, at Amortisationen bliver naturligvis hurtigere, naar man til Administrationen tager $\frac{1}{10}$ pCt. ikke af det oprindelige Beløb, men af Laanets Restbeløb til enhver Tid. Det er altsaa for saa vidt en Fordel. Jeg forstaar slet ikke den ærede Ordførers Bemærkning. Jeg har aldrig tænkt mig andet end, at der skal hedes aarligt 5 pCt. til Amortisation, Forrentning og Administration, og det skal holdes. — Hvilke andre praktiske Vanskeligheder der kunne være, kan jeg heller ikke forstaa. Enhver, der kender en lille Smule til Kreditforeningsslaan, ved, at i Reglen staar der paa den halvaarlige Kvittering, man faar, for oven en Beregning, hvorledes Udelsen, der er indbetalt i det paagældende Halvaar, anvendes, og paa Foden af Kvitteringen ser man, hvor stort Laanets Restbeløb nu er. En saadan Kvittering faar Interessenten hvert Halvaar, og derved faar han enhver Oplysning og behøver ikke at bryde sit Hoved med det allermindste. Og for selve Kreditforeningens Personale er der sandelig heller ikke noget Hovedbrud; man tager blot det Beløb, hvortil Laanet i sidste halvaarlige Termin er blevet nedbragt, og regner deraf $\frac{1}{10}$. Det er ikke den mindste Smule vanskeligere, end naar man skal regne $\frac{1}{10}$ pCt. af det oprindelige Beløb. — Saa

troede den ærede Ordfører, og det samme syntes den ærede Minister ogsaa at mene, at det var en stor Fordel, at der skulde betales lige meget til Administrationen fra Begyndelsen til Enden, fordi, sagde han, et Laan koster Kreditforeningen lige megen Ulejlighed enten det er stort eller lille. Det sagde d'Herr. virkelig. Tør jeg da spørge dem: betales der ikke mere til Administration af et Laan paa 10,000 Kr. end af et paa 1,000 Kr.? Jo naturligvis, fordi denne $\frac{1}{10}$ pCt. beregnes efter Laanets Størrelse. Altsaa, et Laan paa 10,000 Kr., som maaste faktisk ikke volder Kreditforeningen nær saa megen Ulejlighed som det andet, betaler 10 Gange saa meget til Administrationen som dette, saa det Argument betyder virkelig ikke noget. Men det er netop Fejlen, at man vil tage det gennemsnitligt. Jeg tvivler ikke paa, at man regner ud gennemsnitligt, hvad der kan være et passende Bidrag til Administrationen for Ulejligheden ved dette Laan, og saa siger man: lader os nu tage lige meget gennem hele Perioden gennemsnitlig. Men jeg siger: det er netop derved, den Ulempe fremkommer, som jeg vil indbegaa. Ulempen er, som ærede Medlemmer have hørt, at man lægger en Fristelse og en Spore, ja næsten en Nødvendighed paa den paagældende Interessent til at trække sig tilbage fra Kreditforeningen, forinden den oprindelig bestemte Amortisationstid er udløben. Man udjager af Kreditforeningen en Mand, som den egentlig meget gerne vilde beholde, fordi hans Sikkerhed bliver bedre hvert Aar. Netop naar man indretter det paa denne Maade med dette Gennemsnitsbeløb, naar man, om jeg saa maa sige, lægger hans Administrationsbetaling paa en Prostruktesseng, for at den skal blive lige stor, enten Laanet er 1,000 Kr. eller det er nedbragt til 100 Kr., fremkommer den Ulempe, som jeg vil modvirke. Og hvis det nu virkelig forholder sig, som den ærede Ordfører siger, at denne Kreditforening, ligesom forskellige andre, kunde indrettes saaledes, at den, der gaar ud af Kreditforeningen før den oprindelig bestemte Tid, for Laanet er helt amortiseret, faar sin Andel af Reservecapitalen med sig, ja, saa siger jeg, saa vil den Ulempe endnu mere indtræde, at jo nærmere Manden kommer til Enden, jo mere Opfordring har han til at træde tilbage. Hvis han er en fornuftig Mand, vil han ræsonnere som saa: Hvorfor skal jeg betale 5—6 pCt. af de Penge, naar jeg kan faa dem til $3\frac{1}{2}$ à 4 pCt. i en Sparekasse eller hvilket som helst andet Sted? Det eneste, der skulde holde ham tilbage i Kreditforeningen, er da dette, at han bliver nødt til at give en Del af sin